

Contoir ikke maatte ansees for at være saa vigtig og betydelig, at den Bedkommende, hvem det overdroges, af den Grund kunde findes at burde stilles i Classe med Contoirchefer og opnaae den høiere Lønning, som er bestemt for disse, saa er det rigtigst kun at lade ham forestaae Contoiret som Fuldmægtig, Noget, som ingenlunde er ubekjendt, men som saavel i Fortiden som nu for Tiden er Tilfældet med flere Contoirer. Men naar et Contoir i og for sig er af et saadant Omfang, at det ikke kan nægtes, at det bør forestaaes af en Contoirchef, saa tvivler jeg om, at man nogensinde skulde komme til at ville aflægge denne Contoirchef ringere, fordi det maaskee til en given Tid kunde være, at der udfordres nogle færre Kundskaber til at være Contoirchef i det Contoir end i andre Contoirer, hvor der kræves Forretningsdygtighed i en høiere Grad. Jeg maa ogsaa bede erindret, at i de Contoirer, hvor der fordres en mindre Grad af Dannelse og mindre Forretningsdygtighed end i andre, er ordentligvis Avancementet meget ringe; de Paagældende staae der længe, og da det jo ved flere Leiligheder er erkjendt, at en længere Embedstid kan bøde noget paa den ringere Grad af Udmærkelse, ville Lovens Bestemmelser vist heller ikke i dette Tilfælde findes ubillige.

Sørensen: Da man nu kan vente, at Loven vil komme til 2den Behandling og der ved til en grundig og vidtløftig Drøftelse, har jeg egentlig ikke Noget at sige, uden at det forekommer mig høist besynderligt, at Lønnings- og Pensionsløvenes Befordrere her første Gang sige os, at de finde Ansættelserne for høie og for byrdefulde for Statskassen; thi det have de fra denne Side ikke før fundet, for Exempel ved Postvæsenets Lønningslov, Soldembødsmændenes Lønningslov, Amtsforvalternes Lønningslov og Pensionsløven; der sagde de os, at Ansættelsen ikke var for høi, og der strede de paa Liv og Død, for at faae den høiere, naar Noget af os foreslog Nedsettelse, og ligeledes gik det for at sikkre dem Pension. Her hører man det Modsatte, her hedder det, at det er for byrdefuldt for Statskassen, at der er skeet en Tilvært af 40,000 Rbd. om Aaret i Udgifterne til Ministerierne

mere end under Christian den Ottendes Regjering; ja, her faaer man forfærdelige Ting at høre, for at virke Besparselser ved Ministeriernes Embedsansættelser. Tilforn hørte man, at det collegiale Regimente var uforholdsmæssig stort, at det var saa stort, at man dermed kunde bestyre hele det store Rusland, og at det lille Danmark ikke kunde taale en saa byrdefuld Administration; det var den almindelige liberale Tale førend den nærværende Forsatning indførtes; men nu høre vi dog, at efter Constitutionens Indførelse Udgifterne ingenlunde ere aftagne, men at de tværtimod alene for Ministeriernes Bedkommende ere vorede op til 40,000 Rbd. mere end tilforn; og ville vi nu tage Hensyn til alle de forøgede Udgifter, som ere skeet i andre Administrationsgrene, saa ville vi faae mange Gange 40,000 Rbd.s Tilvært. Ellers har man her altid paaberaabt sig, at disse Udgifter vare nødvendige; de maatte til, og at man ikke maatte tage et saadant Hensyn, at alle disse Udgifter gik af de Statteydendes Lommer, fordi hvad der skulde til, det skulde til; ja, vi hørte her for et Par Dage siden ved Loven om Lønningerne til Postvæsenet, at endeel af de Deputerede her maae have følt, at skulde der være Gilde, saa lad der være Gilde! thi Nogle kom frem med Forslag om, at deres nærmeste Postmestere eller andre Expediterer maatte blive høiere endnu gagerede, end Lovudkastet foreslog. Naar man fører Statshusholdningen paa den Maade, ville vi snart faae at see, hvad det vil lede til. Det vil lede til, at Alle ville være Embedsmænd, at Alle med Koner og Børn ville ind paa Forsørgelsesveien, og det vilde jo ogsaa være det Consequenteste. Men selve de nye Gageringsløves Befordrere og den ærede Finantsminister ønske her i dette Tilfælde, at Loven ved den anden Behandling underkastes en fornyet Overveielse; det er noget aldeles Nytt; thi ellers hedder det, naar en Lov har været vedtagen i Landstinget: „lad os slynde os at blive færdige“; men her hører man noget ganske Andet; her kommer man maaskee til at tænke paa, at de Paagældende formodentlig ikke ere forsikrede nok; det finder jeg ogsaa ganske consequent, de ønske Loven endnu mere udvidet, og selve Embederne endnu